מקדשי בדק הבית ואין דנין קדשי בדק הבית מקדשי מזבח ורבי שמעון נמי נילף ממקדיש בית דנין דבר שמתנה לכהנים מדבר שמתנה לכהנים ואין דנין דבר שמתנה לכהנים מדבר שאינו מתנה לכהנים: רבי (א) אליעזר אומר לא נכנסין ולא נותנין (א) [וכו']: אמר רבה מ"ט דר"א אמר קרא [י] ואם לא יגאל את השדה לא יגאל עוד ואם מכר את השדה והיה השדה בצאתו ביובל אמר אביי (ב) סכינא חריפא מפסקא קראי אלא אמר אביי טעמא דרבי (ג) אליעזר כדתניא לא יגאל יכול לא תהא נגאלת שתהא לפניו כשדה מקנה ת"ל עוד לכמות שהיתה אינה נגאלת אבל נגאלת שתהא לפניו כשדה מקנה (ג) אימת אילימא ביובל ראשון אמאי אינה נגאלת שדה אחוזה נמי הויא אלא פשיטא ביובל שני ולמאן (ד) אילימא לרבי יהודה ור"ש לכהנים נפקא אלא לאו ר' (ה) אליעזר ושמע מינה טעמא דר' אליעזר מהכא ותסברא רבי יהודה ור"ש האי עוד מאי דרשי ביה אלא הכא במאי עסקינן בשדה (ו) שיצאה לכהנים והקדישה כהן ואתו בעלים למיפרקה ס"ד אמינא לא תיפרוק שתהא לפניו כשדה מקנה ת"ל עוד לכמות שהיתה אינה נגאלת אבל נגאלת שתהא לפניו כשדה מקנה והתניא [ב] בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו יכול יחזור לגזבר שלקחו ממנו [א] תלמוד לומר לאשר לו אחוזת הארץ יאמר לאשר לו אחוזת הארץ מה תלמוד לומר לאשר קנהו מאתו שדה שיצאת לכהנים ומכרה כהן והקדישה לוקח וגאלה אחר יכול תחזור לבעלים הראשונים [ב] ת"ל לאשר קנהו (ז) [ד] איצטריך (ח) לא יגאל ואיצטריכא למיכתב לאשר קנהו דאי כתב רחמנא לא יגאל דלא קא הדרה כלל אבל הכא דקא הדרה תיהדר למרה קמא כתב רחמנא לאשר קנהו ואי כתב רחמנא לאשר קנהו דלא קא יהבי בעלים דמי אבל הכא דקא יהבי דמי תיקום בידייהו כתב רחמנא לא יגאל ואי כתב רחמנא לא יגאל ולא כתב עוד הוה אמינא לא תיפרוק כלל כתב רחמנא עוד לכמות שהיתה אינה נגאלת אבל נגאלת שתהא לפניו כשדה מקנה מאי הוי עלה אמר רבא אמר קרא והיה השדה בצאתו ביובל בצאתו מיד אחר

איבעיא

מאי טעמא דרבי אליעזר אמר רבה אמר קרא ואם לא יגאל את השדה וגו' (ח) **והיה השדה בצאתו ביובל.** ורבי אליעזר מפרש ליה ודריש ליה הכי ואם לא יגאל לא יגאל עוד ואם מכר גזבר את השדה והיה השדה בצאתו ביובל לכהנים הא שמע מינה דאם לא מכר גזבר את השדה לא נפיק לכהנים: **סכינא חריפא מפסקא קראי.** הא לא כתיבי הכי אלא הכי כתיבי לא יגאל עוד והיה השדה בצאתו לכהנים דמשמע דמשהגיע יובל לא תגאל עוד ותיפוק לכהנים אפי' לא מכרה גזבר: **יכול לא תהא נגאלת.** לבעלים אפי' להיות לפניו כשדה מקנה כשאר איש אחר הגואלה מיד הקדש שיוצאה מידו לכהנים ביובל: **לכמות שהיתה.** להיות שדה אחוזה שלא תצא מידו ביובל אינה נגאלת לו: **לכהנים נפקא.** לרבי יהודה בדמים ולר"ש בחנם וסוף סוף בעליה לא יגאלנה שוב לגמרי: (ט) **לאו רבי אליעזר היא.** דאמר (י) שני נמי בת גאולה היא אי לאו איפרקא ביובל ראשון: **וטעמא דרבי אליעזר מהכא.** מדאיצטריך האי עוד לאשמועינן דנגאלת היא לו להיות לפניו כשדה מקנה ולא מיתוקם האי קרא אלא ביובל שני ש"מ ביובל שני עומדת היא ליגאל: **שיצאתה לכהנים.** שהקדיש אדם שדה אחוזה וגאלה אחר ויצאתה מידו לכהנים והקדישה (ג) (יא) ביובל שני ואתו בעלים למיפרקה מיד גזבר: **סד"א לא תיפרוק.** כלל הואיל ולא גאלה בהקדש ראשון כשהקדישה הוא(ג): **ת"ל עוד.** שתהא לפניו כשדה מקנה וכשיגיע יובל תצא מידו ותתחלק לכהנים: **והתניא.** בניחותא לדרשי' הכי: **בשנת היובל ישוב השדה.** במקדיש שדה מקנה כתיב וגאלה (יב) לזה: **ת"ל לאשר לו אחוזת הארץ.** דהיינו בעלים ראשונים שמכרה לאותו שהקדישה (יג): **יכול תחזור לבעלים הראשונים.** לאותו שהקדישה הקדש ראשון שהרי לו אחוזת הארץ: **ת"ל לאשר קנהו מאתו.** והרי לא נקנית מאתו אלא ע"י הקדש יצתה מידו אלא לכהן מוכרה שממנו קנאה לוקח זה שהקדישה והיינו נמי דלעיל דמאחר שהקדישה ראשון שהיתה לו אחוזה וגאלה אחר ויצתה לכהנים תו לא הדרא ליה אי לא פריק ליה: **ואיצטריך למכתב לאשר קנהו.** לאשמועינן כדאמרן דהיכא דהקדיש שדה אחוזה ולא גאלה וגאלה אחר ויצתה לכהנים ומכרה כהן ביובל שני והקדישה לוקח וגאלה אחר דלא הדרא ביובל למרה קמא שהקדישה תחילה: **ואיצטריך למיכתב לא יגאל.** דאוקימנא לעיל נמי בהכי דהקדישה וגאלה אחר ויצתה לכהנים והקדישה כהן תו לא מלי פריק לה ראשון להיות לפניו כשדה אחוזה הואיל דיצתה מהקדש ראשון לכהנים: **דהא לא הדרא כלל.** היכא דהקדישה כהן לא הדרא לשום אדם לעולם שהרי שדה אחוזה הואי לגבי כהן דכתיב [ויקרא כז] לכהן תהיה אחוזתו וכי מקדיש לה כהן דין שדה אחוזה אית לה ולכשיגאלנה אחר מיד הקדש תצא ביובל ותתחלק לכל הכהנים אבל לכהן המקדישה לא תחזור אלא כחלק שאר אחיו והלכך נמי לא הדרא לבעלים קמאי להיות לפניו כשדה אחוזה: **אבל.** מכר כהן והקדישה לוקח דהשתא שדה מקנה הוא וכי פריק לה איניש מיד הקדש ומטי יובל לא נפקא לכהנים אלא הדרא אימא תיהדר למרה קמא שהקדישה תחלה שהרי לו אחוזת הארץ קמ"ל לאשר קנהו מאתו דהיינו לכהן שלקחה מקדיש האחרון ממנו: **תיקום בידייהו.** לעולם כשדה אחוזה ולא תיפוק ביובל לכהנים (ג) כשדה מקנה כשאר אדם הקונה שדה אחוזה מיד הקדש דהויא שדה מקנה לגביה ונפקא מיניה לכהנים ביובל: **מאי הוי עלה.** טעמא דרבי אליעזר מהיכא: **בצאתו.** משמע כשתצא מיד הגואל אותה כדין שדה(ד) אדם הקונה קרקע שיוצאה ביובל כההוא קאמר דתיהוי לכהנים אבל ביציאתו מיד הקדש לא משמע דהכתי לא אשמעינן קרא (יד) הקדש יהא יוצא ביובל (מכת בדק הבית)(ט):

איבעיא

מסתבר טפי בלא ג"ש ואח"כ שואל מה טעם דר' שמעון אלמא דרבי יהודה מסתבר טפי וי"ל דאשכחן נמי כי האי גוונא בבא קמא (דף י:) גבי הכוהו עשרה בני אדם בעשר מקלות דלמר משמע (י)כי יכה כל נפש עד שיכה כל נפש ולמר משמע כל דהו נפש וי"ל דלפי מה דפירשתי ניחא דפשטיה דקרא משתמע שיצא לכהנים (טו) ולא איצטריך גזירה שוה ואומר דיוצא בדמים ולמר(י) איצטריך גזירה שוה דיוצא בחנם: **מאי טעמא דרבי אליעזר.** וא"ת והלא פשטיה דקרא כרבי אליעזר משתמע ואם לא יגאל השדה הבעלים ואם מכר כלומר אלא שמכרו הגזבר לאיש אחר והיה בצאתו ביובל לכהנים אלמא אינו יוצא לכהנים כ"א בנמכר לאחר אבל לא גאלו אחר ועדיין ביד הגזבר או אינו יוצא לכהנים אלמא פשטיה דקרא כרבי אליעזר משתמע ולפי מה שפירשתי דואם לא יגאל ואם מכר שני דרכים הם בזה ניחא דמשמע דבשני אלו יוצא לכהנים:

אילימא ביובל ראשון אמאי אינה נגאלת שדה אחוזה נמי הויא. תימה הוה ליה למימר אלימא ביובל ראשון הכתיב ואם גאל יגאל את השדה וקם לו ושמא היינו הא דקאמר וא"ת הא יש לאוקמא ביובל ראשון כגון שגאלה אחר מיד הגזבר וגאלה ממנו הבעלים דלא הדין (יז)כו שהוא כשדה מקנה וחוזרת לכהנים ביובל כדתנן (לעיל דף כה.) גאלה אחר או אחד מן הקרובים וגאלה הוא יוצא מתחת ידו ביובל וי"ל דאין סברא דמיירי קרא (י)(כהני) בגאולה הבאה מיד אחר ליד הבעלים דלא מיירי קרא אלא בגאולה מיד גזבר שהרי אם גאלה אחר לא ימכרנה לבעלים אם ירצה (ומיהו) [ומס"ה] לא מיירי לא יגאל עוד כי אם בגאולה הבאה מיד הגזבר:

איבעיא

לאו: י) דאמר ביובל שני נמי כו' היא אי לאו איפרקא: יא) והקדישה כהן: יב) וגאלה אחר מיד גזבר ההקדש [illegible] השדה לאשר קנהו מאתו הס"ד ומה"ד. יכול לאשר קנהו זה מאתו דהיינו גזבר שמכרה לזה הס"ד: יג) שהקדישה [illegible] היובל הס"ד ומה"ד וגאלה אחר מיד הקדש יכול כשהיא חוזרת ביובל תחזור כמו שדה מקנה ותחזור לבעלים: יד) [illegible] טו) לכהנים למר איצטריך תיבת ולא נמחק:

מסורת הש"ס

א) [ב"ב קיח: מנחות עד.], ב) ונגזר מכרה, ג) לכהנים הס"ד ל"ק, ד) [illegible], ה) [illegible], ו) [סנהדרין עח.], ז) נ"ל אלא למר רש"ק, ח) [ולר"ש ל"ק], ט) כן הוא ל"ק, י) כהלי גאלה ל"ק.

◆

תורה אור השלם

1. ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד: ויקרא כז כ

2. בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ: ויקרא כז כד

◆

הגהות הב"ח

(א) גמ' ר' אליעזר אומר לא נכנסין ולא נותנין מ"ט דרבי אליעזר אמר רבא אמר קרא ואם לא יגאל: (ב) שם ת"ל לאשר קנהו ואצטריך למיכתב לאשר קנהו ואצטריך למיכתב לא יגאל דאי כתב רחמנא: (ג) רש"י ד"ה שיצאתה לכהנים וכו' והקדישה כהן ביובל שני:

◆

מוסף רש"י

הכהנים והלוים מקדישין לעולם. לפי שנאמר במקדיש שדה אחוזה ואם לא יגאל את השדה בעלים, ואם מכר גזבר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד, אלא יוצאה לכהנים ביובל, הלוים גואלין לעולם (ר"ה כט.). **והקדישה ואחר כך מת אביו.** אע"ג דבשעת הקדש הואי שדה מקנה, הואיל ולאחר שמת אביו הוי שדה אחוזה, מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה. ונפדית בחמשים שקלים [illegible] (לעיל יד.), **לו:** שדה אחוזה אם הקדישה ולא גאלה קודם היובל ומכרה גזבר לאחר אינה נגאלת עוד וכשהיא יוצאה ביובל מיד הלוקחה מן הגזבר מתחלקת לכהנים, שנאמר ואם לא יגאל את השדה וגו' והיה השדה בצאתו וגו', ושדה מקנה כשהקדישה ולא גאלה ומכרה הגזבר כשהיא יוצאה ביובל חוזרת לבעלים הראשונים שמכרוה למקדיש, שנאמר בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו וגו', מנין ללוקח שדה מאביו והקדישה בחיי אביו כשהיא בידו שדה מקנה, ואחר כך מת אביו ונעשית לו אחוזה, מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה, אם לא גאלה ומכרה הגזבר שיוצאה לכהנים ביובל (גיטין מח.). **אשר לא משדה אחוזתו.** קרא יתירא הוא (שם). **שדה שאינה ראויה.** בשעה שהקדישה להיות לו שדה אחוזה לעולם (שם): יש לה דין שדה מקנה לפדות בשויה (לעיל יד:). **יצתה זו שראויה להיות שדה אחוזה.** וכל שכן מת אביו ואחר כך הקדישה דבשעת הקדש כבר היתה אחוזה (גיטין שם.). **ר' מאיר אומר.** זו אינה שדה אחוזה וחוזרת לו מחמת אביו שמכרה לו וקרא כי אתא למת אביו ואחר כך הקדישה אתא (שם). שהיא שדה אחוזה בשעה שהקדישה, דאילו לא מת אביו היתה חוזרת ביובל לאביו, דכתיב בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו, ועתה כשמת אביו הרי היא לו שדה אחוזה, אבל הקדישה ואחר כך מת אביו פ"ל גר"מ דאינה כשדה אחוזה (רשב"ם ב"ב עב.). **ואחר כך הקדישה.** דבשעת הקדש הויא שדה אחוזה, אבל הקדישה ואחר כך מת אביו אינה אלא כשדה מקנה (לעיל יד.). **קנין פירות.** שהיתה קנויה לו מאביו בשעה שמת אביו, וקנין פירות הוא [illegible] כקנין הגוף דמי. וכי מית אביו לא ירית מידי ולא הויא ליה אחוזה, הלכך אי לאו דרבייה קרא לא הוה אמינא דתיהוי כשדה אחוזה, ואצטריך קרא למת אביו ואחר כך הקדישה (גיטין מח.). **לאו כקנין הגוף דמי.** וכי מיית אביו ירית נפלה הלכך מת אביו ואחר כך כו' (שם). **בעלמא כו' כקנין הגוף דמי.** ומודו דמת אביו ואחר הקדישה צריכא קרא (שם).

עין משפט
נר מצוה

כב א מיי' פ"ד מהל' ערכין הלכה טו:
כג ב מיי' פ"ו מהלכות ערכין הלכה ז ועי' כל"מ:

◆

שיטה מקובצת

א) רבי אלעזר אומר אות י' נמחק: ב) דר' אלעזר כדתניא אות י' נמחק: ג) אימת אילימא ביובל ראשון וכו'. מכאן קשה לגירסת רש"י שגרס במשנתינו גאלה אחר ואח"כ גאלה בעלים יוצאה מידו לכהנים דא"כ ביובל ראשון נמי (אינה) שדה אחוזה אם גאלה אחר הלכך נראה דגרסי' גאלה אחר או אחד מן הקרובים [ואחר כך גאלה בעלים] אינה יוצאה לכהנים ביובל וכן נמצא בספר הרמב"ן ולהכי פריך אי ביובל ראשון אפי' מכרה הגזבר לאחר וגאלה בעלים הויא לה שדה אחוזה ומפרשים לקרא הכי ואם לא יגאל השדה ביובל הראשון ומכרה הגזבר לאיש אחר לא יגאל בתורת שדה אחוזה ביובל שני. תוס' הרא"ש: ד) אי לר' יהודה ולר"ש לכהנים נפקין. וא"ת ולוקמא בר"י ור"ש ומיירי כגון שקנה ביובל שני מן הכהנים שנכנסו לתוכה וי"ל דלשון גאולה משמע ממקום שאינה נחלטת ולר' יהודה ולר' שמעון הוי ליה למימר נקחת כיון שהיא לחלוטין ביד הכהנים. תוס' הרא"ש ז"ל: ה) אלא לאו ר' אלעזר וש"מ טעמא דר' אלעזר מהכא. כלומר מדאיצטריך עוד לומר דנגאלת להיות לפניו כשדה מקנה ולא כשדה אחוזה ולא מתוקם אלא ביובל שני שמעינן דביובל שני שייך ביה גאולה וא"ת ברישא דברייתא כל כמה דלא ידע דרשה דעוד מאי קאמר יכול לא תהא נגאלת מה גאולה שייך דאכתי לא ידע דאין כהנים נכנסים לתוכה וי"ל דידע שפיר דרש דעוד דשייך גאולה ביובל שני אלא שכן דרך התנא לסבב הדבר עד שיגמר הדרש שלו. הרא"ש ז"ל בתוספותיו: ו) בשדה שיצאתה לכהנים. כגון שדה אחוזה שהקדישה בעלים וגאלה אחר לפני היובל שיוצאה לכהנים ביובל ובא הכהן אשר הגיע לו אותו שדה והקדישה והיינו ביובל שני ואתו בעלים למיפרקה דסד"א דאי לא כתיב כי אם לא יגאל דלא תיפרוק שתהא לפניו אפילו כשדה מקנה ת"ל עוד לכמות שהיתה אינה נגאלת אבל נגאלת שתהא כשדה מקנה פי' ותחזור לכהנים ביובל והשתא קאי והיה השדה בצאתו ביובל אשני דרכים דמיירי בהו קרא בין ואם יגאל את השדה בין ואם מכר את השדה לאיש אחר דלעולם קרא בשני ענינים איירי כדפי' לעיל וא"כ לר"א נמי פירושא דקרא הכי הוא ולעולם תיבעי לך מאי טעמא דר"א ומסיק מאי הוי עלה פי' מ"ט דר"א אמר רבא אמר קרא כו' פי' בצאתו משמע שיוצא מיד אחר שגאלה מיד הגזבר אבל כל זמן שהוא ביד הגזבר לא יצא ביובל. תוס' טוך: ז) ואיצטריך למכתב לאשר קנהו ואצטריך למכתב לא יגאל דאי: ח) וגו' אם מכר את השדה וגו' והיה כו' רבי אלעזר מסרס ליה: ט) מה"ד אלא

רבינו גרשום

רבי אלעזר אומר לא נכנסין ולא נותנין דמים להקדש אלא נקראה כו'. מ"ט דרבי אלעזר אמר קרא אם לא יגאל את השדה. (עד) [קודם] שנת היובל לא יגאל עוד לבעלים אלא הרי היא של הקדש ולא נכנסין ולא נותנין דמים אבל אם מכר את השדה גזבר לאחר היובל לאחר אח"כ והיה השדה בצאתו ביובל לכהן תהיה: אמר אביי סכינא חריפא מפסקא קראי. כלומר דהאי לא יגאל משוי ליה נמי אלפני פניו [ואם לא יגאל והאי והיה השדה משוי ליה נמי אלפני פניו] ואם מכר וכי מי חתכם והפסיקם: אלא אמר אביי טעמא דרבי אלעזר כדתניא לא יגאל יכול לא תהא נגאלת. לאחר היובל שתהא לפניו לגאולה אפי' [בתורת] שדה מקנה שתהא שלו עד היובל וביובל תחזור להקדש: ת"ל עוד כלומר מאחר שיצאה ביובל עוד לא תהא נגאלת שתהא דינה עוד כמו שהיתה בשדה אחוזה שתחזור לבעליה (שוב) ביובל אבל נגאלת לו בתורת שדה מקנה שתהא שלו עד שנת היובל וביובל תחזור להקדש משום דכיון דהגיע יובל ולא נגאלה קנאה הקדש כי חוזר זה וגאלה מהקדש הוי כלוקח. וכתיב והיה השדה בצאתו ביובל לכהן תהיה אחוזתו בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו והיינו הקדש. וקא דייק אימת קאי [דקאמר] אבל נגאלת שתהא לפניו כשדה מקנה אילימא ביובל ראשון דאכתי לא הגיעה שנה היובל אמאי קאמר (עוד) לכמות שהיתה אינה נגאלת אמאי הא דין שדה אחוזה נמי אית לה הואיל ולא עבר היובל עדיין: אלא פשיטא ביובל שני. קאי תנא דברייתא [ולמאן קתני ברייתא] אבל נגאלת שתהא לפניו כשדה מקנה כלומר דקא הדרא להקדש: אי לר' יהודה ור' שמעון לכהנים הוא דנפקא. אפי' ביובל ראשון כדתנן הכהנים נכנסין לתוכה למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה ומאחר דנפקא לכהנים שוב אינה נגאלת מידם בתורת חומר שעורים בנ' שקל כסף אלא בשוויה בין בפרדסות פסטי בין בחולת המחוז: אלא לאו. מדקתני נגאלת (דהיינו) דמשמע בנ' שקל ש"מ (אמר) לר' אלעזר קאמר דסבירא ליה דשל הקדש היה ביובל הראשון: ותיסברא דהא כדקא מתרת בשלמא לר' אלעזר דאמר דשל הקדש הוא (ניחא) האי עוד בדקאמרת עוד אינה נגאלת כלומר דבת גאולה היא בנ' שקל דאכתי דהקדש היא: אלא לר' יהודה ור' [illegible]

הקדישו כולה בית אב דכיון דבאת ליד הקדש בת גאולה היא בנ' שקל כסף ואתו בעלים למיפרקא סד"א כיון דנפקא לה [כבר] לכהנים לא תיפוק תו ליד בעלים אפי' בתורת שדה מקנה ת"ל עוד לכמות שהיתה בתורת שדה אחוזה אינה נגאלת אבל נגאלת [illegible] שתהא לפניו כשדה מקנה וחוזרת [לכהנים] (לבעלים) ביובל ואכתי לא שמעינן טעמא דר' אלעזר: והתניא [illegible] מקנה כתיב לאשר קנהו מאתו יכול אפי' לגזבר שלקחו ממנו שאם היה לו שדה מקנה והקדישה [illegible] יכול שתשוב השדה לגזבר שלקחה ממנו דקרינן ביה לאשר קנהו מאתו ת"ל לאשר לו אחוזת הא[רץ] [illegible] מקדיש דבר שאינו שלו ולא לגזבר: יאמר לאשר לו אחוזת הארץ]. ולא היה צריך לאשר קנהו [illegible] לכהנים ומכרה כהן והקדישה לוקח וגאלה אחר יכול כיון שגאלה אחר ולא גאלה לוקח והרי היא [illegible] הואיל ויש כאן חזרה כל כך שבאת ליד שלישי יכול תחזור לבעלים הראשונים ת"ל לאשר קנהו [illegible] לבעלים והיינו מיעוטא דחוזרת לכהנים: ואיצטריך למכתב לא יגאל. ולאשר קנהו מאתו למילף מתרו[יהו] [illegible] מלא יגאל לחודיה הוה אמינא מ"ט לא הדרא לבעלים ביובל דכתיב ביה לא יגאל דלא קא הדרא [illegible] לכהנים ואין כאן חזרה כל כך ועוד דלא כתיב בההוא קרא ישוב אבל הכא דקא הדרא דכתיב בי[ה] [illegible] הרבה שבאת ליד שלישי הואיל והדרא דכתיב ישוב איפא תיהדר לבעלים להכי כתיב לאשר קנהו [illegible] לחודיה וכדתרצינן דמכרה כהן והקדישה לוקח וגאלה אחר משום הכי לא הדרא לבעלים דלא קא יה[בי] [illegible] אבל הכא בהאי לא יגאל עוד דאמרן לעיל דהקדישה כהן ואתו בעלים למיפרקיה דקא יהבי בעלים [illegible] רחמנא לא יגאל, דלא תהדר לבעלים: מאי הוי עלה. דאכתי לא ידעינן טעמא דר' אלעזר דאמר לעיל [illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com